

Farní list

Týn nad Vltavou, Chrášťany, Modrá Hůrka, Zálší

3. – 10. května 2026

19 / 2026

5. neděle velikonoční

Víra, že nás Bůh přijal za své dědice, proměňuje bohoslužbu v návrat domů. U Boha jsme doma víc než kdekoli jinde a tvoříme jednu rodinu. Nenechme se zmást vzájemnými nesympatiemi či výhradami k bližním. Pro Boha jsme všichni „jeho“. Prožít tuto sounáležitost není vždy snadné, ale je to základ naší identity v Boží rodině.

VSTUPNÍ MODLITBA

Všemohoucí, věčný Bože, stále v nás posiluj účinky velikonočního tajemství, ať ti, které jsi obnovil svátostí křtu, pod tvou ochranou a s tvou pomocí přinášejí hojné plody a dosáhnou radostí věčného života. Skrze tvého Syna...

1. ČTENÍ – Sk 6,1-7

Šestá kapitola Skutků popisuje růst církve v Jeruzalémě i první vnitřní napětí mezi hebrejsky a řecky mluvícími křesťany. Apoštolové proto ustanovili sedm jáhnů pro službu potřebným, aby se sami mohli plně věnovat modlitbě a hlásání Božího slova, které se díky tomu šířilo dál.

ŽALM 33 Odp.: **At' spočine na nás, Hospodine, tvé milosrdenství. Nebo: Aleluja.**

Tento úryvek nás učí důvěře v Boží řád. V chaosu všedního dne nám dává jistotu, že dobro má smysl a nejsme na své starosti sami. Naděje je naší kotvou.

2. ČTENÍ – 1 Petr 2,4-9

Nový chrám tvoří „živé kameny“ – věřící spojení s Kristem. Jako kněží nové smlouvy nepodávají zvířecí oběti, ale v moci Ducha svatého odevzdávají Bohu sami sebe. Skrze vzkříšeného Krista jsme uschopněni k této duchovní oběti, která proměňuje náš život v místo Boží přítomnosti.

EVANGELIUM – Jan 14,1-12

Vrcholem dnešního úryvku je Ježíšovo „Já jsem...“ (v. 6): „cesta“ = orientace; „pravda“ = v Bibli vždy chápána jako věrnost a spolehlivost v zaslíbeních spásy (srov. 8,31n); „život“ = u Jana vždy

souhrn všech Božích darů člověku, spása, Boží kvalita života (srov. 10,10). Krátce: Smysl („cesta“) a plnost („život“) nachází ten, kdo se spoléhá („pravda“) na Ježíšovo poselství o Otci.

K ZAMYŠLENÍ

Cesta je mnohdy únavná, nejistá, někdy i nudná. Spočinutí v jistotě a klidu některé lidi přitahuje, jiné zas odpuzuje. Ježíš o této věci nefilosofuje, ale sám jde po této zemi cestou, která vede k Bohu, jeho Otci. A neříká jen, že zná správnou cestu, ale že je sám cestou. Pro člověka je to tedy výzva, aby se s ním ztotožnil v jeho důvěře k Otci, v jeho odvaze spolehnout se víc na Otce v nebi než na sebe sama a na lidi na zemi. Je to velké pozvání k neokázalé statečnosti a zároveň jedinečná šance, jak nepromarnit vlastní život a jak se nestat zajatcem neskutčných životních snů a nepravých vůdců.

TEXTY K ROZJÍMÁNÍ na týden 4. – 9. 5.

PONDĚLÍ – Sk 14,5-18; Žl 115; **Jan 14,21-26**

Všimnu si, jak jedna osoba v Trojici mluví o druhé. Láska a poukazování „na toho druhého“ ať je vzorem i pro naši komunikaci!

ÚTERÝ – Sk 14,19-28; Žl 145; **Jan 14,27-31a**

Kristův pokoj je opravdu jiný, než poskytuje svět. Je tvůrčí a provokující k následování. Proto není klídkem k zabydlení a pohodě.

STŘEDA – Sk 15,1-6; Žl 122; **Jan 15,1-8**

Ořezávání a čištění je bolestný proces. Snažím se sám, abych nesl dobré ovoce? Jde to jen ve spojení s kmenem.

ČTVRTEK – Sk 15,7-21; Žl 96; **Jan 15,9-11**

Už tím, že zůstáváme v Jeho lásce, tvoříme jednotu! Rozdělení je tedy nedostatkem lásky mezi námi. Pociťujeme tento stav jako bolest?

PÁTEK – Sk 15,22-31; Žl 57; **Jan 15,12-17**

Chci si víc uvědomit, že mě Ježíš volá k přátelství a spolupráci. Z tohoto vztahu pak musí vyvěrat to, co mi ukládá...

SOBOTA – Sk 16,1-10; Žl 100; **Jan 15,18-21**

Chci dnes myslet na ty, kdo jsou pro Krista pronásledováni. S vědomím, že každé, i drobné následování vyvolává odpor. Jsem připraven?

Liturgické komentáře jsou převzaty z www.vira.cz. Tam najdete i další texty.
Elektronická verze Farního listu je na webu vltavotynskafarnost.webnode.cz

Hlas církve

Poselství papeže Lva XIV. u příležitosti 40. světového dne komunikačních prostředků *(úvodní část)*

Sřežit lidské hlasy a tváře

Drazí bratři a sestry,

tvář a hlas jsou jedinečné charakteristické rysy každého člověka; vyjadřují jeho vlastní neopakovatelnou identitu a jsou základním prvkem každého setkání. Ve starověku to dobře věděli. Pro definici lidské osoby používali staří Řekové slovo „tvář“ (prósōpon), které etymologicky označuje to, co je před našima očima, místo přítomnosti a vztahu. Latinský termín *persona* (odvozen od per-sonare) zahrnuje zvuk: ne jakýkoli zvuk, ale nezaměnitelný hlas někoho.

Tvář a hlas jsou posvátné. Byly nám darovány Bohem, který nás stvořil ke svému obrazu a Slovem, které nám sám adresoval, nás povolal k životu; Slovem, jež nejprve po staletí zaznívalo v hlasech proroků a poté se v plnosti času stalo tělem. Toto Slovo – toto sdělení, které Bůh dává o sobě samém – jsme také mohli přímo slyšet a vidět (1 Jan 1,1-3), protože se dalo poznat v hlasu a tváři Ježíše, Syna Božího.

Bůh si od okamžiku stvoření přál člověka jako svého partnera v dialogu, a jak říká svatý Řehoř z Nyssy, vtiskl do jeho tváře odraz božské lásky, aby skrze lásku mohl plně prožívat své lidství. Sřežit lidské tváře a hlasy tedy znamená chránit tuto pečeť, tento nesmazatelný odraz Boží lásky. Nejsme druhem, který by byl tvořen předem definovanými biochemickými algoritmy. Každý z nás má nenahraditelné a nenapodobitelné povolání, jež vyplývá ze života a projevuje se právě v komunikaci s ostatními.

Pokud tuto ochranu opustíme, digitální technologie můžou radikálně proměnit některé ze základních pilířů lidské civilizace, které někdy považujeme za samozřejmé. Skrze simulaci lidských hlasů a tváří, moudrosti a poznání, vědomí a odpovědnosti, empatie a přátelství systémy známé jako umělá inteligence nejen zasahují do informačních ekosystémů, ale také vnikají do nejhlubší úrovně komunikace, tedy do vztahů mezi lidmi.

Není to tedy výzva technologická, ale antropologická. Chránit tváře a hlasy v konečném důsledku znamená chránit nás samotné. Přijímat s odvahou, odhodláním a rozvahou příležitosti, které nabízí digitální technologie a umělá inteligence, neznamená skrývat před sebou kritické body, nejasnosti a rizika.

Bohoslužby v týdnu 3. – 10. 5. 2026 – Týn nad Vlt. a okolí

<i>Den:</i>	<i>mše sv.:</i>	<i>slaví se:</i>
Neděle	3. 5. 9.30 11.00	5. neděle velikonoční Týn nad Vltavou - <i>mše s programem pro děti</i> , po mši sv. <i>farní kavárna</i> - <i>Chrástany; Zálší (bs)</i>
Pondělí	4. 5. 8.00	
Úterý	5. 5. 16.30	- <i>Hartmanice</i>
Středa	6. 5. 18.00	po mši sv. společenství seniorů
Čtvrtek	7. 5. 18.00	
Pátek	8. 5. 18.00	památka Panny Marie, Prostřednice všech milostí; Den vítězství <i>(nad fašismem)</i>
Sobota	9. 5. 15.30 18.00	- <i>Modrá Hůrka</i> - <i>Neznašov</i>
Neděle	10. 5. 8.00 9.30 11.00	6. neděle velikonoční Den modliteb za pronásledované křesťany Svátek matek Sbírka na sdělovací prostředky - <i>Slabčice</i> Týn nad Vltavou - <i>Zálší; Chrástany (bs)</i>

Modlitba růžence 1/2 hod. před každou mší svatou
Svátost smíření a duchovní rozhovory kdykoli podle domluvy
na tel. 731 402 855 nebo e-mailu vaclav.hes@dicb.cz

- **Májové pobožnosti** v měsíci květnu vždy po večerní mši svaté.
- **Nová cisterna pro týnské hasiče** bude slavnostně představena a požeňána v neděli 3. května v 15.00 na náměstí Míru.
- **Generální úklid kostela sv. Jakuba** se bude konat v sobotu 9. května od 9.00. Všichni ochotní farníci budou vítáni!

Pamatuj, láskyplná Panno Maria, * že nikdy nebylo slýcháno, * abys opustila toho, * kdo se utíkal pod tvou ochranu, * kdo vzýval tvou moc, * kdo prosil o tvou přímluvu. * V této důvěře se také já k tobě utíkám, * Panno Panen a Matko. * K tobě přicházím, * před tebou stojím já, * kající hříšník. * Dobrá Matko Slova, * neodvracej se od mých slov, * ale slyš je a vyslyš. * Amen.

(Modlitba sv. Bernarda)